

המטרה - שמה מסתור מאחורי המספר (915/495): זה אמנם החלטת לא להישיב על מכתביו של יצחק בן-ציון - דבר שאת רשאתו לו בהחלט - הריהו מבקש לפתוח את החזרת תמונתו. הוא אומר שלא ייעלב, בתנאי שתצרי כמה מלים משלך.

המטרה - הכרות אישית
חיפאי בן 23 (928/675) מוכן להשתמש בשיטתו התיכנית כדי לעניין במכתבים יצירה כגון 17-20, נכונה בעלת השכלה תיכנית אף היא, ונחמדה. ספרות יפה, מוסיקה קלארית סתם הרברים האהובים עליו. הוא מתנהג כעורה שהרצה להתכתב איתו שיש ברעונו להכיר משך הזמן. לשם כך עליה להיות חיפאית.

פינתה הנוצית-סלזנית
יצירה בת 20 (928/676) הניכת מקרה ישראלי שעבר ובת כפר בסביבות נתניה כיום, טוענת שהיא מתמצאת היטב הן בחברת בני כפר, והן בטרקלין. יש לה חני יודים רוב למדי, אולם הם לפי רוחה. על כך יש ברצונה לפנות חלק מומנה הפנוי בכתיבת מכתבים אל בחור אותו יש ברצונה להכיר, ברכות הימים.

היא נערה נורמלית והיילה ביותר, פשוטה בהליכותיה ולבושה, בעלת קומה בינונית ונדול רצונה לקבל מכתבים מצעיר נכונ (לפחות 170 ס"מ) בן 25-30 רצוי מסביבות נתניה, ואם לא - בעל אמצעים להגיע לסביבות נתניה (היננו כלי רכב). היא אהבת ריקודים, קולנוע, מסיבות ובלווי חברה נעימה, אותה היא מקווה להכיר באמצעות חברה לעט.

יצעיר מזוקן התעסקות רוחנית
אני מקווה שנקרות אחרות תכתובנה אל (928/677) הנמצא בתפקיד בסניפי בישוב כנב, ואשר מקווה למצוא התעסקות רוחנית בהתכתבות מעניינת. הוא טוען שהוא בורד ואם לליון העולם הזה הוא מסיפס לנמור עוד לפני השבת, כד שנתור לו זמן פנוי רב להתכתבות. אין הוא מצרף פרטים רבים על עצמו פרט לגילו (25) וזקנו.

פשוט מהחברה
הם שלושה חברים (928/678) בכביבות גיל 23-29, צברים וקיצוניים נעדר, משופמים ואוהבי ריקודים, מוסיקאים וטוילים. בקשתם היא להתרועע - תחילה בכתב - עם שלושת נערות המורות מתכונותיהם את תהינת זרות (פוליטיות), אמנות וריקוד הארץ - בתנאי שאותה נערה לא תהיה טיפוס סלזני ולא דווקא מלכת יופי. עליה להיות משכילה (הכוונה איננה לתעודת רשמית) ועליונה.

לא סלזנית, לא מלכת יופי
(928/679) שהוא צעיר בן 29, בעל מקצוע טכני, סבור שיוכל לעניין נערה בגיל 23-25 בנושאים המעסיקים אותו: בעיות חברתיות ופוליטיות, אמנות וריקוד הארץ - בתנאי שאותה נערה לא תהיה טיפוס סלזני ולא דווקא מלכת יופי. עליה להיות משכילה (הכוונה איננה לתעודת רשמית) ועליונה.

פסיכולוגיה על הים
כזמן האחרון אני מקבלת מכתבים מצעירים העוברים באניות מסחר. אחד מהם הוא (928/680), ימאי בן 24, העובד באניה הנוסעת בקווי ארובים הוא מקווה להפסיק בקרוב את מה שהוא מכנה כהתפתחותו ה"ימית". באחר שהוא חש עצמו בורד על האניה, רוצה היה להתכתב עם נערה בגיל 24-18, לא חיפאית, ולא ירושלמית, היה רצוני שתהיה חיונית ומשכילה למדי, אשר לו, הוא מוכן להודות שאוברים עליו שהוא סימפטי. הוא מרבה כקריאה וולא ספרים זולים, מוסיף (הוא) מלבד עברית הוא שולט בשפה אחרת (תית ואף באנגלית, הוא מתעניין מאד ב"פסיכולוגיה ובכו, נערות).

משוגע!
(928/681) מורה שתחילה נותן היה ללל על מדורי הצנוע, ועתה החליט בעצמו להשיג המש בו, הוא עול למים בן 19, בוגר נמסיה (דומיננטים מאד אחוה, כד הוא אומר) - ומסתכל על העולם מנובה של 180 ס"מ דעותיו על חברות אינן זהות תמיד עם דעות בני גילו, ועל כן מתקשה הוא במציאת חברה מתאימה. פרט לכך יש לו כמה שנוענות: (א) מוסיקה ותיאטרון (מטרופוליטני) (ב) ספורט (מסוכן בשעת התלהבות) (ג) קולנוע, היסטוריה וספרות (זקוק לטיפול במקרים מסוימים). הוא היה רוצה לראות את בבואת שנוענותו משתקפת בעננה בת 19-17 שחיה חזרת יופיה, ומריוע לה, שאם אמנם תרצה להתכתב איתו, הריהו צפוייה לכל מיני הפתעות (במעט סופרן גם אותו). לשם כך עליה לשי ליה לו את תמונת מכתבה הראשון (כשהי מעטפה נושאת תבנית תלאיביות).

על כל הפונים אלי בכל ענין שהוא, לצרף המש מאות פרוטה כבוליים.

של העירייה), הביאתם עוד לפני כשנה לה גשת אולטימטום למרכז מפלגתם. כל נסיונות הפשרה שנעשו במשך השנה לא הועילו. לפני הגשת רשימות המועמדים הודיעו צעירי מפא"י, כי נציגים הוא כ"ץ, וכי השארת העסקים הקודמים במקומם תביא למילוי הקלפי בתקנים לבנים.

המפלגה וויתרה. האיום המאורגן הפך למרד בזעיר-פנים, שעה שהצעירים אספו עשרות בלתי-מפלגתיים מאוהדי מפא"י, הש"ע יעזרו לתמוך במאבקם. למפלגה הוברר כי התבשיל הוקדח וכי שלטונה בעיר הפרושים עומד בסכנה. ברגע האחרון ממש בוצעה תפי גית של מאה ושמונים מעלה, הורוביץ, קרו-מר וחבריהם סולקו, מנהל מפעל המם - שהוא גם גיס הווינסקי, הועבר לפנסיה ו-הרשימה הורכבה בהתאם לתביעות המת-מרדים.

היה זה מעשה נבון אשר יבטיח, בלי ספק, את המשכת שלטון מפא"י בעיר, ובפרט ל-איר התלהבות העקשנית של המפלגה הירי-בה - הצ"כ. מטה הציוניסטים הכלליים סרב, משום מה, להיכנע ללחץ חבריו במקום, אשר איר ברשימה את העסקים הוותיקים אשר אחד מהם לפחות נחשד בשותפות-עסקים עם הכנופיה.

התוצאה: צעירי-צ"כ הודיעו, כי לא יש-תתפו בתעמולת-הבחירות, יימנעו מהצבעה לעירייה.

עם המשטר ידך הפמלה. מועמדי מפא"י, אשר החליטו להכניס רוח חדשה לעיר רבת-האפשרויות, שהתפתחותה הוקפ-אה מאז עלות הכנופיה לשלטון, הבטיחו ל-קעקע לחלוטין את המשטר הוותיק, בצעד רא-שון הוסכם, כי מייד לאחר הקמת העירייה ה-חדשה יועבר לפנסיה סמל השיטה הישנה, המזכיר רוזנסקי.

היה זה איתנותה לרבים והוכחה לכך, מה יכולה לעשות תענוות נועזת, הנתמכת על-ידי ציבור בעל הכרה אורחית. מרחובות ועד לעכו, בה מתחולל מרד תקיף לא-פחות נגד ראש-העיר המפא"י - גדיש, עברה רוח חדשה במפלגה השלטת, מאיימת לסחוף ול-עקור אנשים שעד כה נדמה כי אין להויר זם משקומם.

משפט גלגולו של שוחד

אחמד מוחמד מסרווי, המכונה אברג'עפר, ישב בבקתתו שבבקעה-אל-ג'רביה וחזיק ב-כליון עיניים לביקורו של הח"כ הקומוניסטי אמיל חביבי בכפר. מהשיגעון בצומבר אל-תקד הח"כ הערבי הנוצרי יפה-התואר לבי-קור המיוחל, סיפר לו אברג'עפר כי מזכיר לשכת-העבודה המקומית מוניב ענד אל-קאדר ביאדסי מסדיר רשימות יציאה מתחום הממשל הצבאי תמורת שוחד. עוד קודם לכן ניסה אברג'עפר להתלונן על מוניב במשרדו הממשל הצבאי, משם גורש בהרפה בטענה כי אין להם זמן לסיפורי מעשיות, לא שונה באדיבותה היתה תשובת המועצה המקומית. אבל אברג'עפר לא רצה לשותק, החליט להתריע על העוול.

ח"כ חביבי הגיש שאילתה בכנסת. שרת העבודה הביטחה לחקור, העבירה זאת ל-"חוויה אנס" הממונה על ענייני המיעוטים במשרד העבודה.

10 לירות + פח שמן. לא אחת נאלצו תושבי הכפר לתת שוחד על מנת לקבל רישיון יציאה המאפשר מציאת עבודה בישור בים התיכון. שרף מוחמד בולבול הקן הודה במתן שוחד בסך 10 ל"ל בתוספת פח שמן, כדי להשיג רישיון יציאה לבנו העובד מחוץ לכפר. התוצאה: שופט מחוזי סלזנים דן אותו לששה חודשי מאסר, שרף מוחמד בכה, סיפר כי הוא זקן ובעל מש-פחה גדולה וכי הוכרח לעשות זאת לצורכי קיומו... אולם חוק הוא חוק.

גם אברג'עפר צפוי לעונש. עורך-דין חנא נקאה טען בשמו כי לא ידע שהוא נתון שוחד, מאחר שמוניב טען שהכסף הוא בשביל הלשכה. סיכס הסניגור של מוניב: הכל שקר, זהו מקרה נסיון קומוניסטי שמגמתו להשוות את העיניים בראש מפא"י בכפר.

שונה מדעת הסניגור היתה דעתם של תושבי בקעה אל-ג'רביה הנוסעים מן העניין וטוענים: "מוניב הוא מאנשי שלומם, מפא"י כבר חדאג לשלומם". בניתיים סובלים בני הכפר. לפני כן סבלו ממוניב עצמו ועתה הם סובלים בגלל העובדה שסבלו אותה, נאלצו לתת לו שוחד. מוניב אחד מנפגעי מצפון לגורדינו. כי נותן שוחד ומקבל שוחד שווים בעיני החוק.

כנופיית-עסקנים מאורגנת הפתיע לפני כחור-דש ימים את תושבי-רחובות. עם פרסום רשי-מת-המועמדים לעירייה, הוברר, כי הן ראש-העירייה חסר-האונים בן-ציון הורוביץ והן סגנו התקיף והציני בנימין קרומר, שהיו אחר-איים יציבורית לכנופיה אשר התבצרה בעיר-ריה, הוצאו מרשימת המועמדים של מפא"י. תחת הורוביץ בא בראש הרשימה יצחק כ"ץ, מהנדס מחוז הדרום של סולל-בונה, אדמי-ניסטרטור ידוע, אדם נקי-כפיים וללא עבר של עסקנות פוליטית. גם את שאר המקר-מות תפשו פנים חדשות, ברובם בני משמרת-צעירה יותר.

היתה זו תוצאה של מרד חשאי שסער מ-תחת לפני השטח מאז פורסמו לפני כשנה ומחצה, הרשימות על עיריית רחובות, בהן הוקעו ראשיה ורוב ראשי פקידותה ככנופיה מאורגנת, שמרבית חבריה נחשדו במעילות.

הצעירים איימו. עם פרסום הרשימות התחוללה ברחובות סערה שכמוה לא עור-רו גילוייה-חיתות מאז דו-החו הידוע של ד"ר שמוראק המנוח. צעירי-מפא"י מהד, וצעירי-צ"כ מאידך התמרדו, איימו כי יאחזו באמצ-עים קיצוניים נגד הכנופיה. שכללה גם איש-צ"כ אחד. הסערה בסניף הצ"כ שוכנה, המש-כה לבעור בסניף מפא"י, ליכדה את מתנגדי-המשטר העירוני, "משטר רוזנסקי" (על שם-מזכיר-העיר גרשון רוזנסקי, "האיש החזק"

המת-הבחירות של 1955 אפשר לרשום, ללא דמעות, רק הספר אחד: מעולם לא צעקו אנשים כה רבים בקול כה רם, לתוך רמקולים כה אדירים, כדי לאמר כה מעט.

טורר מספר 9

בליל שבת התפוצצה הפצצה מספר 9 בעונה הנוכחית. כמו מספר 7, היתה מכונת-נגד איש מסוים: ישראל רוקח, מהנדס-החשמל בן 58, האיש החזק של מפלגת-הציונים-הכלליים. בשעה שתיים בלילה ה-ת פוצץ המטען בחדר המדרגות, העיף את-דלת הדירה מצידה.

למראית עין היו שתי ההתנקשויות ב-רוקח חסרות הגיון פוליטי. אולם היה בהן הגיון אישי: רוקח, שזכה בשעתו לתואר "בולדור", הוא חולה-לב. לא מן הנמנע כי המפוצצים הביאו עיבדה זו בחשבון, קיוו להכריח את רוקח לנטוש את המערכה הפוליטית ברגע המכריע. החלטו הרוספים, שבזקו את הקרבן שלקה-בהלם: "על ישראל רוקח לנח!"

רחובות המזכיר הולך

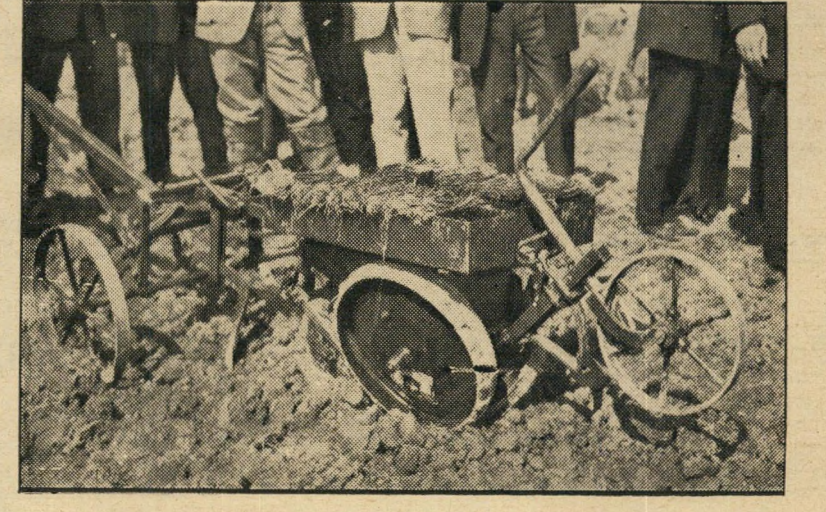
נצחון מזהיר של חברי-מפלגה פשוטים על-העברת מי הירדן לנגב.

"עכשיו", אומר באלס, "סיימנו בחלקו את השלב השני של תוכנית זאת, ואנו עומדים בצעד ביצוע השלב השלישי: העברת מי הירדן".

במקום גמלים - פוסים. במסגרת פעולת מקורות, עוד לפני קום המדינה, זכה בלאס להגשים מהוה משלב הראשון. היה זה לאחר העוצר הגדול ומאסר ראשי ה-יישוב בשנת 1946. "תשובתנו", אמר בלאס, "תהיה צינור לנגב". העבודה התחילה ביום-בו עלו על הקרקע 11 היישובים בנגב במר-צאי יום-כיפור. הצינורות לצורך זה נקנו זמ"מ סודם לכן: היו אלה הצינורות ש-קבעה ממשלת בריטניה ברחובות לונדון ל-צורך כינוי השריפות בזמן ההפצצות ה-גדולות במלחמת העולם, שנמכרו אחר-כך בגיל הוול.

לצורך העברת קו המים, הובטח שיתוף ה-פעולה של הברווים בנגב. תמורת קביעת בר-זים שיספקו מיישתייה לשימושם, נלהב מכל היה אותו שייך, שהקים על הכרו הסמוך אליו בניין נעול, הבטיח על-ידי כך את שול-טונו על מקור-המים ועל השבט. זוהה מיו-חדת נתנו גם הבריטים במשטרת שובל. בגלל-המחסור במים, נאלצו השוטרים לרכב על-גמלים, שיכלו לשוטט ימא רבים במדבר ללא מים. השוטרים רצו בסוסים במקום גמ-לים, קיבלו אותם לאחר שקו המים הסתעף-גם למשטרה.

בשעת הדיונים על עתיד ארץ-ישראל ב-"א"ם, הובא בלאס לארצות-הברית, השפע על-עיצוב הגבולות בהתאם לצורך ההשקיה בע-תיד. אולם הוא הודרו לחזור ארצה עם פרוץ-מלחמת העצמאות, עוב למשך מחצית-שנה. לראשונה בחייו, את תיכנון המים, עבר ל-תיכנון האש: משרדו הפך למרכז-תיכנון-נשק, יצר בין השאר את הפיאטים הראש-נים מתוצרת הארץ ומוקשים מסוגים שונים.

המכונה לשתיתת דגנים של בלאס 40 פוטנים + פשיטות דגל